

Ett trolskt vargaland
Insvept i höstlig mantel
Utav tussmörkrets sfär
Ur sagans natt det stillsamt föddes
Likt nordanvädrets färd
Genom lövsalars prakt

En äventyrsfärd
Med drömmande tjärn och förrädisk myr
Där fjällväggar rest sig omkring
Och fimbulkölden lystet lurar
Där vargkörers klagohymn
Är pulsslag i mitt hjärta

Tronad av det bitterljuva rikets mäktiga lugn
I urskogens lavklädda pelarhall
Jag strävar längst vandringsstråken
I blåst och norrskenslyster

Vid synviddens rand
Ligger vitterdimmornas dok
Så tungt över trollbergens trakt
Togligt faller nu snö över norrland
Och gyller ås och stam
Vintern sänker sig ner

Oktobernsnön täcker nu bygden
Stormarna river och sliter
Och i den dödolgres hamn
Skall blodet tjäla sig
När det obanade islandskapets vrede vaknar.

Jag strävar längst vandringsstråken
I blåst och norrskenslyster
Och de tvärvulna frostnätternas ankomst
Känns som själabalsam

Mot söder jag vandrat
Att skåda dess vida slätter
Då ett gastavred så lömskt Jag vände så mot norr
Och fann min själafrid